

8.3.2010

B7-0169/2010

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts pēc Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojuma

saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par politiskās slodzītās un savas pārliecības dēļ ieslodzītās situāciju Kubā

*José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Francisco José Millán Mon,
Bogusław Sonik*
PPE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par politeslodzīto un savas pārliecības dēļ ieslodzīto situāciju Kubā

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par situāciju Kubā, jo īpaši 2004. gada 17. novembra, 2006. gada 2. februāra un 2007. gada 21. jūnija rezolūciju,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par ikgadējiem ziņojumiem par cilvēktiesību stāvokli pasaulē 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gadā, kā arī Savienības politiku cilvēktiesību jomā;
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 14. decembra rezolūciju par Saharova balvu,
  - ņemot vērā Padomes prezidentūras 2005. gada 14. decembra deklarāciju par „Sievietēm baltā”, kā arī prezidentūras iepriekšējās, 2003. gada 26. marta un 2003. gada 5. jūnija deklarācijas par situāciju Kubā,
  - ņemot vērā Padomes 1996. gada 2. decembrī pieņemto un regulāri atjaunoto kopējo nostāju 96/697/KĀDP par Kubu,
  - ņemot vērā Vispārējo jautājumu un ārējo attiecību padomes 2007. gada 18. jūnija, 2008. gada 23. un 24. jūnija un 2009. gada 15. jūnija secinājumus par Kubu,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētājas vietnieces *Catherine Ashton* paziņojumu par politeslodzītā un savas pārliecības dēļ ieslodzītā *Orlando Zapata Tamayo* nāvi Kubā,
- A. tā kā viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem joprojām ir cilvēktiesību, tostarp civiltiesību, politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību universālisma un nedalāmības aizsardzība;
- B. tā kā desmitiem neatkarīgo žurnālistu, nevardarbīgo disidentu un cilvēktiesību aizstāvju joprojām atrodas cietumā un ir pakļauti ilgstošām ciešanām, kā arī daži no viņiem ir smagi slimi;
- C. tā kā Eiropas Parlaments 2005. gadā piešķīra A. Saharova prēmiju par domas brīvību kustībai „Sievietes baltā” un Kubas režīma atteikums „Sievietēm baltā” piedalīties Saharova balvas pasniegšanas ceremonijā Eiropas Parlamenta mītnē ir cilvēka pamattiesību pārkāpums, t. i., pārkāpums pret tiesībām brīvi izbraukt no savas valsts un tajā atgriezties, tiesībām, kas atzītas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā;
- D. tā kā ES iestādes uzsāka šos soļus, lai panāktu atbrīvošanu un humānu attieksmi pret

politiešlodzītājiem un savas pārliecības dēļ ieslodzītājiem Kubā;

- E. tā kā *Orlando Zapata* nāve ir īpaši smags gadījums un iezīmē ievērojamu atslābumu cīņā par cilvēktiesību ievērošanu Kubā;
- F. tā kā *Orlando Zapata* nāve ir izraisījusi protestu vilni starptautiskajā līmenī un mudinājusi citus Kubas politiešlodzītus un disidentus uzsākt bada streiku;
  1. stingri un kategoriski nosoda Kubas opozīcijas pārstāvja un miermīlīgā disidenta *Orlando Zapata Tamayo* nežēlīgo nāvi, kas iestājusies pēc astoņdesmit piecu dienu ilguša bada streika, no kuras bija pilnībā iespējams izvairīties un kuru mirušā māte *Reina Lucía Tamayo* nosaukusi valsts iepriekš izplānotu noziegumu;
  2. pilnībā nosoda cilvēktiesību trūkumu un bezjūtīgumu, ko Kubas režīms izrādījis attiecībā uz apbedīšanu, cieņas trūkumu pret disidenta ģimeni, izdarīto spiedienu un praktizētās nelikumīgās iepriekšējās apcietināšanas, lai kavētu mirušā ģimeni, radniekus un draugus izrādīt mirušajam pēdējo godu;
  3. pauž nožēlu, ka no Kubas iestāžu puses nav bijis neviena nozīmīga atbildes žesta uz Eiropas Savienības un pārējās starptautiskās kopienas aicinājumiem atbrīvot visus politiešlodzītus un pilnībā ievērot pamatbrīvības un pamattiesības, jo īpaši vārda brīvību un tiesības apvienoties politiskās organizācijās;
  4. pauž dziļas bažas par to Kubas politiešlodzīto un disidentu situāciju, kuri pēc *Orlando Zapata* nāves pieteikuši bada streiku, un jo īpašu satraukumu par žurnālista un psihologa *Guillermo Fariñas* likteni, kura veselības stāvoklis ir īpaši kritisks;
  5. prasa no Kubas valdības politiešlodzīto un savas pārliecības dēļ ieslodzīto tūlītēju, bezierunu un beznosacījuma atbrīvošanu;
  6. pauž nožēlu, ka uz Padomes un Eiropas Parlamenta prasību attiecībā uz politiešlodzīto un savas pārliecības dēļ ieslodzīto tūlītēju atbrīvošanu nav bijis nekādas atbildes reakcijas, un uzstāj, ka disidentu apcietināšanas fakti Kubā saistībā ar viņu ideāliem un miermīlīgo politisko darbību ir Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pārkāpums;
  7. prasa Padomei un Komisijai arī turpmāk izmantot jebkurus līdzekļus, lai prasītu politiešlodzīto atbrīvošanu, kā arī lai sekmētu un nodrošinātu cilvēktiesību cīnītāju darbu;
  8. prasa ES iestādēm beznosacījumu veidā atbalstīt un bez ierunām veicināt miermīlīga politiska pārejas procesa uzsākšanu uz daudzpartiju demokrātiju Kubā atbilstoši Padomes kopējai nostājai 96/697/KĀDP;
  9. pauž dziļu solidaritāti ar Kubas tautu, atbalstot tās progresu ceļā uz demokrātiju un pamatbrīvību ievērošanu un aizsardzību;
  10. prasa Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī komisāram, kurš nodarbojas ar sadarbības lietām, nekavējoties uzsākt strukturētu dialogu ar Kubas pilsonisko sabiedrību un nozarēm, kuras atbalsta miermīlīgu pāreju

uz salas atbilstoši Padomes pakāpeniski pieņemtajiem secinājumiem, izmantojot Savienības sadarbības mehānismiem attīstībai un jo īpaši Eiropas Iniciatīvu demokrātijai un cilvēktiesībām;

11. uzdodam priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības rotējošai prezidentūrai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai, kā arī Kubas Republikas valdībai un Tautas kongresam.